

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „puštanicah“ se plačuje za navadno tristo-uo vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tiskarnicah v gosposki ulici blizu „trah. kranj.“ na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici na Travniku 16, I., naročnina pa opravištvu „Soča“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Poštenjakom!

Vsem poštenim prebivalcem goriškega mesta in poknežene grofije goriško-gradiške naznanjamo veselo vest, da v Gorici se nahajajo možje poštenjaki, ki si niso stavili naloge tlačiti narod slovenski v korist italijanskega jezika, ampak delati po vsi moči, da obveljajo v javnem življenju keršanska načela, ki tirjajo pravico vsem narodom, ki širijo ljubezen med njimi ter vzdržujejo mir med ljudstvi raznih jezikov. Vse hvale vredni so oni možje, ki si upajo javno izreči, da so pristaši Kristovega nauka in da hočejo na to delati, da pride ta nauk v veljavo v vseh onih napravah in zadevah, pri katerih jim je mogoče, kako sodelovati. V Gorici je toliko teže oglašati se za taka načela, ker v mestu je nekaj krčičev, ki ne pustijo pri miru človeka, ki se jim ne klanja, ki ne priznava njih liberalne, mamljive piščalke kot edino pravega glasila, ki kaže pot do prave sreče. Ti kričachi strahujejo mirne ljudi ter sejejo med meščani mnenje, da Slovenci delajo mestu krivico, ako se čutijo Slovence, ako zahtevajo, naj se izvršuje za nje postava prav tako, kakor za njih italijanske sodeželane. Neka nesveta družba stavila si je nalogo, nagajati Slovence, kjerkoli more, sejati in vzdrževati nemir ter loviti svoje osebne koristi v splošni zmešnjavi.

Tega počenjanja in razsajanja naveličali so se dobro misleči možje ter so sklenili, zapustiti tihe čumate, v katerih so do zdaj po svoje Bogu služili, ter udeležiti se javnega delovanja, da pripomorejo, kolikor je v njih moči, pravičnim načelom do zmage. Slovenci se takih mož nismo ustrašili, ampak pozdravili smo jih kot svoje prijatelje, katerih se moramo okleniti. Slovenci ne zahtevamo nobene reči, katera bi se ne strinjala s keršanskim naukom, zato se nam ni bati poštenih mož. Kdor se boji nastopa poštenjakov, kaže, da zagovarja slabo stvar. Slovenci se poštenih mož ne bojimo, ker naša stvar je sveta in pravična. Bojijo naj se jih oni, ki zagovarjajo krivico, ki stezajo roke v tujo last, ki delajo prepir ter snujejo spletke. S poštenimi možmi ujemamo se Slovenci, ki priznavamo vsem deželanom in meščanom popolnoma enake pravice, naj bodo katere koli narodnosti, ki zahtevamo, naj se javno življenje ravna po onem večnem ravnilu, katero je Bog usadil v nepokvarjeno človeško srce ali katero mu je iz dobre razodel po Mojzesu in potem po svojem Sinu. Katoliška načela niso nikoli škodovala državam in družbi človeški, pač pa so prinesla neizmerno blaginjo onim, ki so se jih držali.

Zakaj bi ne spoštovali liberalnega prepričanja? poreče kdo; zato, ker ga ni, mu odgovorimo. Naj nam pokaže kdo resničnega, prepričanega liberalca, in spoštovanja mu ne odrečemo. Kar se pri nas navadno imenuje liberalno, je nazadnjaško, sebično, v narodnem oziru krivično, pogosto protiversko. Pravo liberalnost spoštujemo, ker ona se ujema s pravico in je le trinoštvo in nasilstvu nasprotna. Poulična liberalnost je pa nasprotna vsemu dobremu in podpira vse slabo; zato jo stavljamo v eno vrsto z nasprotnico katoliških načel, ki so v resnici liberalna. Le pravi katoliki so pravi liberalci in oni, ki se držijo katoliških načel, če tudi tega na zunaj ne priznavajo in če tudi morda celo ne vejo, da se jih držijo, ker jih ne poznajo. Morda jim je kak nevednož ali hudobnož natvezal kot katoliško načelo to, kar je kak krivi liberalce izumil, in ne to, kar je v resnici. Zato katolikizem v roke; mali nima veliko stranij.

Vsa čast g. vitezu dr. Doliacu, ki vabi Slovence in Italijane k občenemu zboru „Katoliškega društva za Goriško“ (Circolo cattolico), ki bo prihodnji četrtak, 29. t. m., ob 10¹/₂ uri predpoludne v hiši grofinje Matilde Coroninijeve v Rabatitici. Razpošiljajo se vabila k pristopu in k občenemu zboru v slovenskem in italijanskem jeziku, ali vabljeni so tudi oni, ki ne dobijo vabila posebej. Občnega zbora se bo smel udeležiti vsakdo, kdor se do zborovanja oglasi, da hoče k društvu pristopiti, in bo sprejet. Pri občnem zboru sme vsakdo govoriti, kakor mu je ljubo, v slovenskem ali italijanskem jeziku. Ako nam bo mogoče, prijavimo imena onih meščanov, ki pristopijo k temu društvu, da bodo naši deželani vedeli, kateri meščani priznavajo javno načela pravice in ljubezni, miru in sprave in torej tudi narodne enakopravnosti. Društvo ima namen, pospeševati in zagovarjati katoliške koristi v deželi na verskem, družbinskem in političnem polju ter tako tudi skrbeti za soglasje in lepo vzajemnost med dvema narodnostima slovensko in italijansko v deželi (§ 2. društvenih pravil). Društveniki plačujejo na leto 1 gl. 20 kr.; udom zunaj mesta se najbrže letnina zniža na 60 kr. Kdor bi rad društvu pristopil, pa ne vé, kako, naj se oglasi pri uredništvu „Soča“, ki mu rado pové, kar je treba, ali pa bo posredovalo oglase.

Slovenci, pokažite, da ste vneti za dobro stvar, da hočete v soglasji z brati Italijani boriti se za pravična načela in za svoje pravice. Pristopite društvu! udeležite se občnega zbora! Na svidenje 29. t. m. v hiši grofinje Coroninijeve pod predsedništvom

viteza dr. Doliaca. Odbor povabi prej ko ne tudi milostljivega gospoda knezondakofa, da bi se blago volil udeležiti občnega zbora.

Z ozirom na članek, ki smo ga prinesli v predzadnji številki na tem mestu, došel nam je popravek, kateri smo natisnili po določbah tiskovne postave v današnji številki nepremenjen in brez vsakršnega dodatka (Einschaltung). Tiskovna postava ne dovoljuje, da bi se glede vsebine takim popravkom v tisto številko, v kateri so ponatisnjeni, sprejemale opombe ali dostavki. Za druge naslednje številke pa ne velja ona prepoved. Tako je tudi danajska „N. fr. Presse“ dobila pred nekaterimi dnevi popravek deželnega predsednika za vojvodino kranjsko, barona Winklerja, v katerem je bilo med drugim rečeno, da „Ljubljanski List“ ni uradni časnik. V dotični številki prineslo je uredništvo popravek brez opombe, a v naslednji številki je pojasnilo, da omenjeni list je po napisu, ki ga nosi na čelu, „večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.“ Popravek, ki je nam došel, glasi se od besede do besede tako le:

Št. 145/Pr.

Slavno uredništvo!

Ni res, kakor piše „Soča“ v zadnji svoji št. 2., da je na Kranjskem ukazano, naj se 1409 slovenskih otrok uči v nemškem jeziku, da ne bo treba 143 nemških otrokom učiti se v slovenskem jeziku. Ako je „Soča“ te misli gledé šolske mladine ljubljanske, bodi tu omenjeno, da je bilo v tem mestu po uradnem izkazu c. k. mestnega šolskega sveta vseh otrok v Ljubljani, ki so dolžni hoditi v ljudsko šolo, v zadnjih 5 letih popravek po 3136, od katerih pride 2461 na 19.166 Slovencev, 675 pa na 5658 Nemcev, bivajočih v Ljubljani; da se ni gledé učnega jezika v mestnih ljudskih šolah pod sedanjo vlado še nič izpremenilo, ker se namreč v teh šolah še vedno tako poučuje, kakor se je začelo poučevati leta 1878., namreč v spodnjih razredih prevladno v slovenskem, v zgornjih razredih pa prevladno v nemškem jeziku; da je pa sedanja vlada dovolila, naj bodo v mestnih ljudskih šolah učni jezik za slovenske otroke samo slovenski, za nemške otroke pa nemški, v kateri namen je naročila mestnemu zastopu, naj skrbi z ozirom na čl. 19. državnega temeljnega zakona z dne 21. decembra 1867. št. 142 za to, da ne ostanejo, ko se sedanji učni red izpremeni, ko se namreč otroci ločijo po narodnosti,

LISTEK.

PREDPUSTNICA.

Due onerevoli pompieri ossia vigili del comune di Gorizia e Pietro Kobal parroco di S. Pietro presso Gorizia.

(Dalje.)

Sedem za mizo ter pri svitli luči začnem pazno iskati „Corrierovo“ ljubeznjivost do moje malečnosti ter pregledujem nestrpno „Corriera“ od glave do nog.

1. Vvodni članek: „Tržaški škof in politika“ me precej zbode v oči. To bo tudi kaj lepega, si mislim — bom pa pozneje to čital. 2. „V zadevi bolnošnice za bolnike z nalezljivimi boleznimi“ — drugi članek — no tukaj ne bo nič. 3. „Politični pregled.“ Pregledam, tudi nič. 4. „Domače in deželne reči.“ A, tu bo marj; nič. 5. „Posvečenje monsignora Flappa“, za me nič. 6. „Vinarstvo“ — nič. 7. „Pregledovanje volilnih imenikov“, nič. 8.—13. Razni napisi, a za me nič. 14. Una di carina. Tega napisa nisem prav razumel ter sem si mislil: tu gotovo ne bo nič, in stvari pod tem napisom nisem niti čital. 15. in do konca tudi nič.

Tako sem precej natančno vse pregledal in ni-

sem mogel najti, kar sem tako skrbno iskal. Celo stroje na zadnji strani sem natančno ogledoval misleč, da me je morebiti „Corriere“ v kak stroj zbasal. Vse zastoj. Lahko si mislite, gg. čitatelji, da se me je morala nejevolja polastiti, ker je bilo moje iskanje toliko časa brezuspešno!

Allo da capo, začnimo z nova, si rečem; sedaj pa hočem od besede do besede list prečitat.

Lotim se uvodnega članka: Il vescovo di Trieste e la politica. Že sem si ta napis v tolažbo obračal, misleč, da „Corriere“ tudi škofa zaradi politike ošteva. A kmalu se je ta tolažba skadila kakor kafr. Kajti „Corriere“ se veseli, da se je ta škof poboljšal, zmodril: „Ali glej,“ tako piše, „tržaški dopis v „Istrii“ pripoveduje, da omenjeni prelät se je modro spametoval.“ — In spet na konci tega članka: „Torej se je monsignor Glavina povrnil na ono pot, katero mu je naš nadškof tako lepo pokazal, in katera pripomore več nego se more misliti, k blaginji in miru teh dežel, ako jo bo hodil, kakor upamo, tudi monsignor Flapp, novi škof poreško-puljski.“

Iz te „Corrierove“ pisarije lahko vsak čitatelj posname, kako so naši škofi „Corrieru“ pri sroci. Skore v vsakem listu se jih blagovoljno spominja, sedaj tega sedaj družega, deli jim hvale in grajo, sedaj jim deli poduke in nasvete posebno v politiki — in kako naj bradajo il basso clero (nižje duhovstvo). „Cor-

riere“ mora imeti jako učene in razsvetljene moške kot sodelavce, ki pišejo tako duhovite članke ter posnemajo sv. Pavla apostola, ki je tako lepo podučeval svoja ljubljena Titain Timoteja v škofovskih dežnostih.

Ali je „Corriere“ za to ljubeznjivo skrb prijel kako priznanje od katere strani, mi ni znano, pa me tudi nič ne briga. — Pristavim le še to. Morda je slavn „Corriere“ tudi sv. Očetu papežu v Rimu poslal potreben poduk in navod, kako naj veselo katoliško cerkev vlada, ako si hoče „Corriero-vo“ priznanje in naklonjenost pridobiti. Če vlada žid povod, misli si: zakaj bi ne tudi v cerkvi; ali tukaj mi izpodleti. Prečitam dalje druge strani v „Corrieru“ in tako pridem spet do napisa: Una di carina. A sedaj nisem preskočil tega, kar stoji pod tem napisom, kakor prvič, ker mi napis ni bil jasen. No, vendar enkrat — tukaj je!

Zabliakne se mi pred očmi, razveselim se, kakor bi bil našel kak zaklad. Kako sem hlastno čital, nikdo ne verjame. Čitam prvič z nekimi posebnimi čutom radovedne bojazni; čitam drugič vse bolj mirno; tretjič že precej hladno in zadvoljno itd. Koli-kokrat sem pa stvar do sedaj prečital, ne morem povedati.

Kdo bi bil mislil, govorim sam s seboj, ko sem prišel spet v dušno ravnotežje ali hladnokrvnost, kdo bi bil pod tem ljubkim napisom iskal segavo dogodbico (l' ameno fatterello)? Vse po mestu sem tuhta-

ni Slovenci, ni Nemci brez uka, da se torej, kakor za Slovence, tako tudi za Nemce pripravijo za časa potrebni šolski prostori. Po tem takem ne dela, kakor piše „Soča“, kranjska deželna vlada krivice ni Slovencem, ni Nemcem.

Če so se v novi pripravnici v Ljubljani nad posameznimi sobami — in to brez vedosti deželnega predsednika — napravili samo nemški napisi, gotovo ni to bistvena stvar; bistveno je to, da se n o t e r v sobah ne poučuje več, kakor preje, samo v nemškem jeziku, temu v nemškem in slovenskem, kakor je nasvetovala ravno sedanja deželna vlada kranjska.

Ni tedaj res, da deželni predsednik kranjski, kakor piše „Soča“, prezira pohlovne Slovence, da bi proširne Nemce (tako jih imenuje „Soča“) pridobil; ni res, da bi kranjska deželna vlada rada voljala za narodno, kakor ni res, da je ta vlada nemška ali nemškutarska; deželna vlada kranjska je vlada kolikor za Slovence, toliko za Nemce, ki stanujejo na Kranjskem, katerih zakonite pravice vlada kranjska ednakomerno spoštuje.

Zadajš ni res, kakor piše „Soča“, da je glasilo kranjske vlade kjer koli zmirjala Slovence z rusofili, ali pa sumničila in vznemirjala narod slovenski.

Naprošeno je torej si. uradništvo na podlegi §. 19 tisk. zakona, naj objavi to v prihodnji številki svojega lista.

V Ljubljani dne 14. januarja 1885.

Deželni predsednik:
WINKLER.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 28. januarja 1885.

Državni zbor je včeraj pričel svoje delovanje in prva seja je trajala od 11. do 4. ure popoldne. Na večer pa je začel ob 6^{1/2} uri finančni odsek razpravljati državni proračun za leto 1885; seja je trajala do 9. in pol ure. Poročal je gosp. poslanec grof Henrik Clam-Martinic o notranjem ministerstvu in njegovi nasveti so bili skoro vsi sprejeti na podlagi vladnih predlogov z neznatnimi odbitki pri izrednih stroških za ceste.

Gledé podpor za ceste na Kranjskem in Goriškem se je razprave udeležil poslanec dr. Tonkli. Poročevalec je predlagal, naj bi se dovolilo za preloženje Karlovske državne ceste v Gorjancih na Kranjskem za leto 1885 le 10.000 gold. kot prvo odplačilo, in ker bo stalo celo delo 30.000 gl., naj bi se ta svota na 3 leta razdelila.

Poslanec vitez dr. Tonkli je pa poudarjal važnost ceste, strmino klanca in nujnost predelanja ter predlagal, naj bi se delo izvršilo v dveh letih, naj bi se zato dovolila za leto 1885 polovica vseh stroškov v znesku gl. 15.000. Pri glasevanju pa je Tonklijev predlog padel in sprejela se je za l. 1885 le svota 10.000 gl., tako da bo ta klanec še le v treh letih odstranjen.

Važno je tudi, da se je dovolila za urejenje Save na Kranjskem za leto 1885 lepa svota 50.000 gold.

Kar se tiče podpor cestam na Goriškem, je predlagal poročevalec, naj se dovoli za leto 1885 kot prvo odplačilo za preloženje koroške ceste ob Soči pri Ovinku znesek 20 tisuč gold. Poslanec vitez dr. Tonkli je ta predlog vroče priporočil in ob enem blizu tako le govoril. Veseli me, da je visoka vlada spoznala nujnost in potrebo predelanja tega jako strmega, ozkega ter za živino in ljudi nevarnega klanca, za kar sem se že tri leta potegoval v tem odseku in v zbornici. Opomniti pa moram, da sem lansko leto nasvetoval, naj bi visoka vlada dala izdelati natančen načrt o predelanju vseh ozkih in tesnih klancev državne koroške ceste ob Soči iz Solkana do Bolca, in

naj bi potem celo svoto stroškov razdelila na tri ali štiri leta, tako da bi se vsa za Goriško tako važna cesta sistematično (po določenem načrtu) zravnila in razširila, in visoka vlada je bila tudi obljubila, da se bo to zgodilo. Dovoljujem si toraj vprašanje, ali se je to zgodilo ali ne? Poudarjati moram še enkrat nujnost in potrebo tega početja, ker še v preteklem poletju je klanec pri Kanalu, imenovan pri Sečlicu, tirjal žrtev, ker tam je en voznik pod voz padel in smrt podjel. Res je sicer, da se sedaj ta klanec zravnuje, ali žalostno bi bilo, ako bi visoka vlada še le tedaj jela klanec ravniti, kedar ljudstvo to zane-marjenje že v življenjem plačuje.

Enako moram opomniti, da sem lansko leto poudarjal nujno potrebo, razširiti in zravniti skladovno cesto ob Idriji in pa izdelati skladovno cesto ob Bači, katerih obé ležiti v Tolminskem političnem okraji. Ondašnji prebivalci žrtujejo mnogo v denarji in delu za te ceste, katere niso le velike važnosti gledé prevažanja in obrtniškega prometa, ampak še večje važnosti v vojaškem in vojnem oziru.

Tudi te ceste se ne dajo dovršiti brez zdatne državne podpore, in da se bo v tem gotovo kaj storilo, mi je bila visoka vlada obljubila.

Ker je obe cesti v preteklem poletju cesarski inženir prehodil, je bilo pričakovati, da bodo podpore za te ceste že za leto 1885 dovoljene.

Gledé pa na to, da v predvarju ni nikake svote za nje uložene, prosim visoko vlado, naj bi mi naznanila uzroke, zaradi katerih se to ni zgodilo, in mi naznanila, ali se bo ta zamuda v prihodnjem letu popravila.

Na to je odgovoril vladni zastopnik blizu tako le: Vlada je začela izpolnjevati svoje obljube s tem, da je bila naložila c. k. namestništvu v Trstu že v pretekli pomladi, naj dá izdelati načrt za zravljenje vseh klancev na državni koroški cesti ob Soči od Solkana do Bolca ter naj dotične stroške preudari in preračuni. Namestništvo v Trstu je predložilo pa natančni načrt samo za preloženje najnevarnejšega klanca pri Ovinku, in da se bo moglo to delo že letos pričeti, za to je vlada vložila v preudarke za leto 1885 svoto 20.000 gold. Kar se tiče zravljenja in razširjenja skladovne ceste ob Idriji do Cirknega in pa izdelanja skladovne ceste od Grahovega do Podbrda, kateri cesti priznava vlada kot jako važni v vsakem oziru, naložilo se je bilo c. k. namestništvu v Trstu, naj odpošlje na rečene ceste inženirja, da cesti obhodi in napravi natančne načrte za njih zravljenje, razširjenje in izdelanje, ter naj preračuni potrebne stroške.

Namestništvo v Trstu je tudi ta posel izročilo inženirju, ali natančnih načrtov in proračunov ni do zdaj še predložilo.

Predložilo je bilo sicer namestništvo pa le površen in sumaričen (skupen) načrt za zravljenje in razširjenje nekaterih oddelkov skladovne ceste ob Idriji; ali ker je ta cesta take važnosti, da mora biti vsa cesta enako razširjena in zravljena, ni mogla vlada tega načrta sprejeti in je naročila namestništvu, naj ga predela in dopolni in potem zopet predloži. O izdelanju skladovne ceste ob Bači pa ni vlada nikakega predloga iz Trsta dobila.

Na dotično vprašanje in priporočilo dr. Tonklija je še odgovoril vladni zastopnik, da bo vlada strogo na to pazila, da bo c. k. namestništvo v Trstu njemu dane naloge natančno in v kratkem izpolnilo, in predložilo natančne načrte za sistematično predelanje državne koroške ceste ob Soči, za zravljenje in razširjenje skladovne ceste ob Bači, tako da bo mogla vlada v državni preudarek za leto 1886 za vse tri ceste primerne zneske vložiti in državnemu zboru v potrjenje predložiti.

Poročevalec predlog, naj se sprejme v državni proračun za leto 1885 vsota 20.000 gl. za preloženje strmega in nevarnega klanca na Ovinku med Ročinjem in Podseli, je bil na to v odseku sprejet.

ali Turka, in so odšli. Ali dostavlja se, da poveljnik gasilcev je dal povrniti tudi petdeset krajcarjev politikujočemu daritelju.

No sedaj vidite, kako me je zdelal, nasekal „Corriere“.

Čudim se, da „Corriere“ ni še pristavil: „Glejte, glejte, kako je ta župnik ostrmel, kako je postal zmeden, pobit in potrt z odprtimi usti in očmi, ne da bi mogel odgovoriti našim čuvarjem in njih modremu ugovoru.“

Ali „Corriere“ je dal vsem na prosto, naj si mislijo, kar hočejo, češ vsak se bo smejal, da so pompierji ubozeza vaškega župnika tako osramotili in v kozji rog ugnali.

A jaz rečem: Počasi, ljubi kurijerovci, naglica ni pridna. Pri sodnji nimajo samo tožniki besede, marveč tudi zatožene.

Zdaj povem pa jaz, koliko je resnice in koliko neresnice v tem, kar je „Corriere“ med svet zagnal ali na tem: ameno fattorello.

Audiat et altera pars. Udiamo anche la campana del povero parroco di S. Pietro. Da se resnica prav spozna, treba je čuti dva zvona.

(Dalje pride.)

Dopisi.

V Gorici, 22. januarja. — Zdravniško društvo za pokneženo goriško in gradiško imelo je preteklo nedeljo, kakor je „Soča“ uže naznanila, svoj letošnji občni zbor. Predsednik dr. Perco naznani ob določeni uri, da se je zbralo postavno število društvenikov, ter odpre občni zbor. Najprej se potrdi zapisnik prejšnjega občnega zbora. Na to poroča predsednik, da dr. Pari je zopet podaril društvu raznih znanstvenih knjižic o pelagri, za kar se mu zbor spodobno zahvali. Dr. Gentilli poročal je o letnem računu od 1. julija 1883, ko se je društvo ustanovilo, do 30. junija 1884. Dasi je imelo društvo mnogo ustanovnih stroškov, ki v bodoče odpadejo, prihranilo je vendar 190 gl., ki so se naložili v goriški hranilnici. Zbor se zahvali dr. Ang. Leviju, ki je z velikodušnim darom pripomogel, da se je moglo toliko prihraniti. Poročevalec blagajnik pravi, da se je prizadeval, da bi se sčasoma z varnim gospodarstvom prihranilo toliko, da bi se ustanovila glavnica, katere obresti bi se dajale bolnim pa potrebnim udom, ali pa njih vdovam in sirotam. Potrdil se je predloženi račun in denarničar je izročil predsedništvu knjige in pisma. Na predlog dr. Zenkoviča izvolijo se z vsklikom zopet prešnji predsednik dr. Perco in odborniki, namreč: dr. Pabarovich, dr. Gentilli, dr. Luzatto mlajši, dr. Aleksij Rojic.

(Konec pride.)

Iz Brd, 20. januarja. (Izv. dop.) Županiti mora biti vendar lepo in dobro, ker se nekteri te službe tako drže, kakor klóp kože. Skoro povsod v Brdih in drugod še marsikje vidimo, da se začenjajo razmere v občinah mreniti in kaliti pred občinskimi volitvami. Zakaj neki to? Morda, ker je, kakor Nemec pravi, v motni vodi lahko ribe lovit. Nič ne mara, da sem pravo zadel; vsaj če sodim po tem, kar se je v našej Šmartenskoj, županiji godilo pred in med zadnjimi volitvami in kar se zdaj godi, ko se imajo volitve ponoviti, moram tako sklepati.

Uže preteklega junija meseca je potekla triletna doba, za katero so si sedanji županstveni in starejšinstveni udje o svojem času v strastnem volitvenem boju priborili svoje mandate; pa še le septembra meseca je začel gospod župan prve priprave izdelati za nove volitve, a tudi to tako nemarno in površno, da je moralo c. k. okrajno glavarstvo odini skupni imenik volilcev, ktereja je bil župan v občinskem uradu na ogled razgrnil, uničiti, ker je v njem mergolelo formalnih in bistvenih napak, ter zapovedati, da se imajo novi imeniki za vsako skupščino posebej napraviti, kakor velewa postava.

Na to je g. župan 20. decembra v občini objavil, da so zopet skozi 4 tedne razgrnjeni popravljeni in dopolnjeni imeniki. Pa kako je to objavil? — Na Goriškem je povsod navada, da se take važne stvari oznanjajo ustmeno po občinskem obhodniku pred cerkvijo in pa, kakor postava zapoveduje, s pisanimi razglasi. In kdor pozna naše razmere, mora priznati, da je ustmeni oklic neobhodno potreben, kajti po pismenem razglasu zvé le najmanjši del ljudstva, za kaj da gre. Naš gospod župan pa je dal le prav na tihem v posameznih k županiji spadajočih oddelkih prilepniti v hektografom napravljene razglase, ali o ustnem oklicu nihče nič ne ve; pa tudi pismeni razglasi so zginili v glavnih krajih, v Kojskem in Šmartnem, čez noč — najbrže jih je burja odnesla, — razglas pa, ki smo ga našli v Vipolzah, je bil tak, kakor bi ga bil polž polizal; — vsi pismouki celega sveta bi ne bili mogli razmodriti, kaj je bilo zapisano nad županovim podpisom in občinskim pečatom.

In tako se je zgodilo, da so pretekli skoro trije tedni po razglasenju, ne da bi bil kdo kaj vedel — da leže, ali da bi imeli ležati imeniki v občinskem uradu. A kakor ni nič tako skritega na tem božjem svetu, da ne bi prišlo slednjč na dan, tako smo k sreči še o pravem času pozvedeli, kaj je g. župan tajno objavil. In koj se nas napravi nekoliko veleposestnikov v županovo rezidencijo, kder smo dne 10. t. m. poprašali po imenikih. G. župan v očitnej zadregi nam izroči zapisnike — pa kakošne? Ob onih prvih dveh skupščin bi se bilo vtegnilo soditi, da sta končana; toda sklenena nista bila, davki niso bili sošteti in podpisa ni bilo nobenega. Torej nista bila še godna za namen, za kateri ju je g. župan razgrnil. Imenik III. skupščine pa je obsegal malo več nego tretjino vseh volilcev; gosp. župan je moral sam o njem priznati, da še ni koučan. Namesto njega pa nam je ponujal stari skupni imenik volilcev vseh treh skupščin, — v kterem je bilo vse polno sè svinčnikom načeečkanih popravkov, češ, ta naj nam zadostuje. — To se je godilo 22. dan potem, ko je bil g. župan v občini objaviti dal, da so popravljeni in dopolnjeni imeniki v obč. uradu na ogled razgrnjeni.

Z največo nevoljo, da se občinski predstojnik predrzne svoje volice na tak nesramen način — da prav po domače rečemo — za norca imeti — obrnili smo občinskemu uradu hrbet in sklenili, podati polit. oblastí energično pritožbo zoper županovo rav-

in ugibal, kakšen napis bi imela ta komedija v „Corrieru?“ In prav zato, ker sem si domišljeval vse drugačne napise, zato nisem mogel toliko časa najti, kar sem iskal.

Kako sem se toraj zavzel, da sem stvar steknil pod tako ljubkim napisom: Una di carina!

Zdaj pa prosim potrpežljive čitatelje za zamero, da sem toliko kolobaril okrog in tako rekoč kakor mačka hodil okolo vrele kaše. Zdaj pride „Corrierova“ bomba! — pa ne, da bi se kdo ustrašil; stvar je bolj smešna ko resna. Modri list piše:

Pripovednje se nam kot popolno zanesljiva naslednja prijetna dogodbica: Ob nevem letu hodili so naši gasilci kakor navadno okolo ter so razdeljevali svoje voščilne listke za novo leto. Naravno je, da listki so bili v italijanskem jeziku, ker občinski goriški stražarji nimajo povoda, da bi si izbrali kak tuj jezik. Ko so se predstavili nekemu gospodu, župniku v neki vasi ne daleč od mesta, dobili so dar z naslednjimi besedami: dam Vam petdeset krajcarjev, ker je listek italijanski, ako bi bil slovenski, dal bi Vam en goldinar. Gasilci so odvrnili, da če je kje kak požar, ga oni pogasijo, naj bo hiša, ki gozi, kaknega Italijana

nanje in prošnja, naj nas ono na izdaten način zavaruje proti enakej samovoljnosti. — Naslednji dan, to je 11. t. m. je dal župan zopet (tretji krat!) v občini razglasiti, da bodo dopolnjeni imeniki volilcev od tistega dne naprej s kozi 4 tedne v občinskem uradu na ogled razgrnjeni. A kdo mu bo verjel? Mi, kateri smo uže dvakrat daljno pot v Vederjan za-stonj naredili, gotovo ne. Mariveč pričakujemo od kompetentne oblastnije, da bo s primernimi, odločnimi sredstvi zabranila vsako nadaljno nepostavnost in samovoljnost v tej zadevi. Bomo videli, ali bo znala ona svojo avtoriteto v to vporabiti, da bo slednjič konec ribarenju v motnej vodi.

Nekteri volilci-veleposestniki.

Trnovo, dne 18. januarja. — Želja, katero je izrazil zadnji dopis, izpolnila se je; županstvo je danes oklicalo novo volitev. Skoz 4 tedne, t. j. do pustne nedelje, bo volilni zapisanik v občinski pisarnici občinarjem na pregled. Če se je ta zadeva nekoliko zakasnila, radi odpuščamo, da se je le zamuda popravila. Županstvo s starešinstvom je imelo gotovo svoje uzroke, kateri pa nasprotni stranki niso bili in niso še znani; zato je bila ona nejevoljna; pa ne bo več, saj se vse poravná s prihodnjo volitvijo, naj izpade kakor koli. Sedanja stranka bo lahko delala za se, ker ima vse v rokah; nasprotna pa zna zmagati za kak starašinstveni sedež, če ima dosti privržencev in če ne bo rok križem držala ter se ne bo dala pregovoriti z omamljivimi besedami. Poštena volitvena borba pripomore, da volilci spoznajo velik pomen javnih opravil in se za nje zanimajo. To je domoljubno delo. Prav je storilo županstvo, da je nove volitve razglasilo.

S Trnovega, 19. jan. — Zadnje nedeljo nam je naznanil župan, da bodo nove volitve v občinsko starešinstvo. Tedaj se je izpolnila želja g. dopisnika v št. 3. letošnje „Soče“. Oni dopisnik pravi, da sedanja starešina se težko ločijo od svojih sedežev; jaz pa pravim, da drugi še teže čakajo, da bi prišli na nje. Ali se jim to posreči, ne vem; menim pa, da ne. Kajti starešinstvo volijo vsi občinarji in ne le eden; nove starešine je izbral pa le eden volilec, ki misli, da ima mnogo občanov na svoji strani, kar pa ni res, kakor pokažejo prihodnje volitve. Občinarji naj se za volitev dobro pripravijo in naj premislijo, komu dajo svoje glasove. Od dobrih volitev odvisno je dobro gospodarstvo v občini.

En Trnovec.

Politični pregled.

Državni zbor je uže pričel svoje delovanje in po božičnih počitnicah imel je v torek svojo prvo sejo. Prej se je mislilo, da bode zbor uže okolo velike noči zaključen in razpuščen, ali do tega je zdaj malo nade, ker samo ministerstvo je koj v prvi seji predložilo nič manj ko 14 novih postavnih načrtov, katere bo moral zbor še v tem zasedanju pretresovati in o njih sklepati. Izmed teh načrtov bi bili najvažnejši oni o predrugačenji volilnega reda za drž. zbor po Dolenji Avstriji, o odkupu češke zapadne železnice, o podaljšani koncesije cesarja Ferdinanda ali severni železnici, najimenitnejši, sploh evropskega pomena pa je oni proti anarhistom. Zbor bode imel tudi še pritrđiti ministerskemu ukrepu o odpravi porotnih sodnij za Dunajsko Novomesto. V istej seji se je govorilo za povišanje carine na inozemsko žito, posl. Richter pa je celo predlagal skupno postopanje Avstrije in Nemčije, ker sicer bodo prekmorske dežele in Rusija nas s žitom zasipale in tako uničijo naše kmetijstvo, ker naš kmet je prisiljen s telesnim trudom in velikimi denarnimi stroški pridelano žito prodajati pod ceno. Posl. Russ je od vlade terjal podporo, da se Trst določi za postajo nemškemu parobrodstvu. Druga seja je danes v petek.

Grof Hohenwart je imenovan predsednik najvišjega računskega dvora, in gotovo bode zdaj tudi on, kakor drugi načelniki najvišjim dunajskim uradom, poklican v gosposko zbornico. Njegova zguba bode v poslaniški zbornici nena-domestljiva; on je bil v nji tisti klej, ki je se svojim razumom, svojo previdnostjo in taktiko vedel o vsaki priliki zopet zediniti različne stranke zborniške večine, ko so se hotele v kakih prašanjih krhati in rušiti.

Dunajski ustavoverci se uže pripravljajo za državnozbornske volitve, katere se imajo vršiti to poletje; sklicali so bili shod in volili odsek 6

udov, kateri bo imel voditi volitve po vsem Nižjem Avstrijskem.

Pod naslovom „das bedrängte Wien“ ali „stiskani Dunaj“ je izdal, kakor se govori, vsled županovega naročila arhivar dunajskega mesta brošurico, v kateri toži o pojemanji obrtnije in kupčije, sploh o vsestranskem propadu Dunaja; in vse to hoče naprtati le sedanjemu nevšečnemu ministerstvu, Čehom, Poljakom in drugim narodnostim, ne izvzemši Madjare. Ne samo vsi nenemški, še celo dunajski konservativni listi so izjavili svojo nevoljo čez tako predrzno pisavo in po vsem neopravičeno očitanje; ki trdè, da je v očigled brezštevilnih dobrot, katere cesarski dvor in država čez Dunaj kar razsipata, tako pisarjenje ostudna nehvaležnost, in da če Dunaj propada, ima se največ zahvaliti le svojemu lastnemu mestnemu zastopu in drugim židovskim pijavkam.

V hrvaškem dež. zboru ponavljali so se navadni, morda še celo povečkani neredi. Vladna stranka je predlagala potrditev volitve posl. Pavkovića. Na to je zahteval posl. pravne stranke Pavlović, da se izvoli posebna preiskovalna komisija, rekši in trdivši, da je Pavković kot opravični svetovalec senjski hranilnici ukradel uro z verižico v vrednosti 100 gold.; posl. dr. Mazzura je še dalje rekel, da je bil Pavković kot vojaški stotnik na 3 mesece v ječo obsojen in od vojakov odpuščen, da je svoje upnike za polovico izposojenega si denarja ogoljufal. Na taka javna očitanja je se vé prišlo do zmirjanja, upitja in nasprotnega osebnega napadanja, in po dani pravici vsled prenovljenega hišnega reda je predsednik Pavlovića izključil za 20 in Mazzura za 8 sej. V zadnji seji 19. t. m. sta vendar oba poslancu v zboru prosila odpuščanja s pristavkom, da naj predsednik izključenje prekličè, kar se je tudi zgodilo.

Tudi Italija išče po Bismarkovem zgledu naselbin v Afriki, v to svrhu so ta teden tri italijanske ladije odplule proti Rudečemu morju.

Domače in razne vesti.

Njeno Veličanstvo presvitla cesarica Elizabeta pripeljala se je preteklo sredo zajutra s posebnim dvočnim vlakom z Dunaja v Miramare, v tisti lepi grad, ki stoji ob morji od Trsta proti Devinu. Z Dunaja se je odpeljala presvitla cesarica ob 7. uri 45 minut zvečer, v Miramare (pred Trstom) je došla ob 9. uri 45 minut zajutra. S presvitlo cesarico je tudi Njena cesarka Visokost nadvojvodinja Valerija, najmlajša njena hči. in primerno spremstvo. Njeno Veličanstvo je prepovedalo vsakršno slovesno sprejemanje in se vrne 26. t. m. zopet na Dunaj.

Goriška čitalnica priredila je preteklo soboto, 17. t. m., prvo plesno zabavo v letošnjem pustu, ki je bila dobro obiskana, posebno ženski spol bil je prav dobro zastopan. Zabava bila je prav živahna in ni bilo niti sledu one poparjenosti, katero bi bili naši nasprotniki med nami radi zasejali. V primeri z drugimi leti sme biti čitalnica ponosna na letošnji prvi zabavni večer.

Vreme imamo v Gorici zadnje dni nekoliko neprijetno in šudno, vendar pa ne tako zoperno, kakor drugod. Iz drugih dežel dohajajo poročila, da so imele snega velike množine; tudi iz naših hribov se nam poroča, da je sneg letos dobro „ratal“. V Gorici se pa ni mogel obdržati. Ko je videl, da ne gre po njegovi volji, razjezil se je ter je nekaj časa nagajal: poslal je zaporedom sodro, dež, burjo, grom, mraz, ali nazadnje se je upokojil in zdaj čutimo nekoliko mraza, drugače pa je krasno vreme, opoldne in popoldne celo ne preveč mrzlo. Na Koroškem imeli so v Beljaci in v Celovci do 22, do 23 stopinj (R.) mraza. Goričani živimo v primeri s tako temperaturo v pomladi; v naši okolici nahajajo se že pomladne cvetke in celo iz hribov smo jih dobili.

„Circolo cattolico“ (Katoliško društvo) bo imel prihodnji četrtek, 29. t. m., kakor smo omenili na drugem mestu, v hiši grofinje Matilde Coroninijeve v Rabatišči letošnji občni zbor. Kdor se osebno oglasi, se sprejme še tisti dan, predno začne zborovanje. To društvo sloni na pravični verski katoliški podlagi, je pravično obema narodnostima ter dovoljuje, da se govori v zboru v slovenskem ali italijanskem jeziku. Slovenske rojake prosimo, naj v obilnem številu pristopijo društvu in naj se udeležijo obšnega zbora. V prijaznem in pravičnem skupnem delovanju moramo delati na to, da bomo v lepi slogi in ljubezni živeli kot meščani, ki se med seboj spoštujemo, ki si

privoščijo postavne pravice in ki se ne sramujejo, potegovati se za resnico in pravico in za kerščanska načela.

Slovenskemu bralnemu in podpornemu društvu v Gorici dohajajo letos naslednji časniki in sicer brezplačno od rodoljubov proti temu, da jim društvo vrne prebrane številke: Slovenec, Slovenski Narod; — brezplačno od slavnih lastništèv dotičnih listov: Novice, Slovenski Gospodar, Slovan, Edinost, Soča, Gospodarski List, Cvetje z vrtov sv. Franciška, Ljubljanski Zvon, Kres, Naša Sloga, Zadruga, L'Eco del Litorale, Volksblatt für Stadt und Land (tedenski posnetek iz Vaterlanda); — po znižani ceni: Zgodnja Danica, Novi Brencelj, Jurij s pušo, Politik, Vaterland, Triester Tagblatt, L'Imparziale, Il Corriere di Gorizia; — za polno naročnino: Mir. — Kolikor se niso listi odločili za društveno knjižnico, oddali so se uže na dražbi razen Naše Sloge in Imparziale, ki se še lahko dobita. Rodoljubom in slavnim lastništèvom listov, ki dajejo društvu liste brezplačno ali po znižani ceni, najsrčnejša zahvala. Naj bi udje bralnega in podpornega društva pokazali svojo hvaležnost človekoljubim dobrotnikom s tem, da bi pridno prebrali razne liste ter se mnogostransko podučevali.

Slovesen mrtvaški sprevod pomikal se je včeraj od velike cerkve, skoz Raštelj, čez Travnik, po Gosposki ulici in naprej do Katarinija, kjer se je razšel. Peljali so k hladnemu počitku baronico Elizabeto Buffa Castellalto, rojeno grofinjo Coronini-Cronberg, katera je imela pravico, da je podeljevala 16 štipendijev po 128 gl. dijakom tukajšnjega c. k. gimnazija. Ta pravica prešla je na njeno hčer, omoženo grofinjo Puzzi v Gorici. Ranjka je uškala 85. leto življenja in je imela, kakor smo rekli, prav lep in spodoben sprevod k hladnemu grobu po navadi, katero je vpeljalo spoštovanje do ranjkah. Pri tej priliki nas je pa jako zabolela misel, da poštemu meščanu, ki je imel nesrečo, da ni bil baron ali grof, se ne dovoljuje zadnja pot čez Travnik in skoz Gosposko ulico, kakor zahteva mestna lega, ampak da mora okolo gradu ali pa skoz ozko ulico Ascoli. Ljudstvo se je izmislilo, da sarad tega ne smejo voziti mrličev po Gosposki ulici na pokopališče, ker po tej ulici vozijo kupci teleta in preliče. Zadnjim se odkazuje torej lepša pot ko mrličem, kar gotovo ni prav, in kar žali čut onega ljudstva, ki spoštuje svoje ranjke in jih spremlja na zadnji poti, dokler more. Slavno mestno starešinstvo si pridobi gotovo hvaležnost goriških meščanov, ako ovrže novi red za mrtvaške sprevođe ter pusti, da ostane stvar taka, kakršna je bila do zdaj.

Odbor Solkanske čitalnice se je v svoji seji po obnem zboru tako le sestavil: gospod Tomaž Jug predsednik, Jušt Vuga podpredsednik in tajnik, Makuc Janez denarničar, č. g. Godnič Josip bukvarničar.

Vabilo k besedi s plesom, katero priredi Solkanska čitalnica v nedeljo 25. t. m. v Verdikonovi dvorani. Začetek ob 6. uri zvečer. Spored: 1. „Petje.“ 2. „Ženski jok.“ Igra v enem djanji. 3. Petje. 4. Deklamacija: Nevesta, Š. Gregoričiča. 5. Petje. 6. „Pravo Junaštvo.“ podoba iz kmečkèga življenja. 7. „Petje.“ Po besedi ples. Ob 11. uri počitek, med katerim bode večerja in srečkanje. Vstopnina k besedi za neude znaša 20 kr. Za ples plača vsak plesalec neud 1 gl., društveniki 60 kr. Vstop k plesu brez vabila ni dovoljen.

Vabilo k veselici, katero priredi slovenska čitalnica v Prvačini dne 1. februarja 1885 v novozidani dvorani g. V. Gregoričiča. Spored: 1. Pozdrav. 2. „Slovenka;“ (Carli) mešan zbor. 3. „V pepelnih noči“ deklamacija. 4. „Blaznica v prvem nadstropji;“ (ves. igra.) 5. „Zvonček;“ (Volarič) možki zbor. 6. Dvogovor. 7. „Naša zvezda;“ (Vilhar) mešan zbor. 8. „Kdo vé komu prav pride;“ (burka, prosto poslovenil Ž.) 9. „Srečkanje 3 dobitkov;“ (srečka 10 nov.) 10. „Kislica — sladka;“ (Leban) mešan zbor. Začetek točno ob 5. uri zvečer. Vstopnina: k veselici 20 nov., k plesu 1 ft. Sedež 10 nov. K obilnej vdeležitvi vabi uljudno ODBOR.

„Rokodelsko bralno društvo“ v Tolminu imelo je 5. t. m. občni zbor, pri katerem si je izvolilo predsednika g. Mihaela Štrukeljna, občinskega tajnika, ker prejšnji predsednik, dr. Robert Miani, se je bil predsedništvu odpovedal. Društvo je še mlado, a krepko, ter sposobno, da bo Tolminu še mnogo koristilo; zato so mu rodoljubi naklonjeni in se ne strašijo dela v njegov prospèh. Bog daj srečo!

Gospode čitatelje opozarjamo na članok z Dunaja v današnji številki, ki govori o državnem proračunu, kolikor zadeva državno cesto ob Sodci in skladovni cesti ob Idriji in Bači. Naš državni poslanec se je v finančnem odseku hvalevredno potegnil za te ceste letos, kakor druga leta. Iz privatnega pisma smo zvedeli, da ko je vitez dr. Tonkli prišel na Dunaj, se je z železniške postaje odpeljal naravnost v državni zbor, kjer je začel svoje delovanje. Tako je prav, da kakor hraber vojak prša najprej po svoji dolžnosti in da, komaj dojel, še stopi v boj.

Nadajamo se, da g. poslanec bo tudi dalje ob vsaki priliki poudarjal goriške in slovenske koristi ter čast slovenskega naroda.

Na delalni kmetijski šoli, slovenski oddelku, proda se mlad bik čistega belanskega plemena, in sicer od najbolj mlečne krave po mesarški ceni. Kmetovalci, katerim je mar za dobro goveje plemo opozarjamo, naj ne zamude te prilike, ampak naj si kupijo naznanjenega bika.

Surovost onih goriških pouličnjakov v mislje nji in vedenji, ki hočejo veljati kot brambovci narodnih pravic goriškega mesta, ki pa le sramotijo italijansko ime se svojim rassajanjem, zašla je tudi med šolsko mladino in poganja bohoten kal. Slovenskim dijakom ne bo več varno, hoditi na sprehod okolo mesta, kajti to dni je pri taki priliki neki učenec italijanske mestne šole brez vsega povoda opsoval tri slovenske učence s pevko, ki je italijanskim zagriženecem navadna proti Slovincem, smirjal jih s Cirili ter lučal kamenje v nje. Tudi v mestu je oni učenec smirjal nekoga slovenskega učenca ter ga hotel posideliti. Od kod je prišlo med mestne učence to sovraštvo in te psovke proti Slovincem? „Cvet“ italijanskih napetih dela tako in otroci se navadijo tega, kar vidijo pri starih. Neki list dela vse to, kar se na otrocih graja, kolikor mu je mogoče delati z besedo. Slovenci, ne bodite taki, kakršni so Vaši narodni nasprotniki, zagriženi Italijani.

„Corriere“ je hotel mojstriti naše škofo ter dajati jim nauke, naročila, hvalo in grajo, kakor so mu narokovala njegova „najliberalnejša načela“. „L'Eco del Littoral“ ga je zarad tega v svoji številki od 18. t. m. prav dobro oštel ter mu povedal, da naš milostljivi gospod knez nadškof se ne xmeni ni za hvalo ni za grajo njegovo, da stori, kar spozna kot pravično in kar se ujema z njegovo nalogo, in da prav rad pogreša hvalo, ki mu prihaja od neke strani. Prav mu je usiljenou, katerega nikdo ne praša za svet.

„Slovenska Čitalnica v Trstu“ napravi v svojih prostorih „Monte Verde“ še naslednje veselice: 31. januarja plesno zabavo; 7. februarja veliki ples, in 14. februarja zopet plesno zabavo.

Iz Jageršč se nam poroča. Če pišete v zadnji cenjeni Soči, da pri Vas okolo Gorice v Grojni se že pomladanske cvetice razvilitajo, se nam Jagerščanom to ne zdi nič čudnega, ko nahajamo trobentice tudi pri nas, ki nas je mamka zima z meter debelim snegom in danes z 9 stopinjami (R.) mraz obdarovala. Evo Vam par cvetk v dokaz. S srčnim pozdravom. (Pismu so bile v resnici priložene žive in popolno sveže trobentice. Ur.)

Srečkanje loterij za „Narodni dom“ v Ljubljani je dovršeno, zaznamki števil, ki so dobile, in dobitkov, razposlali so se na vse strani. Kdor ni dobil zaznamka in ima katero srečko, o kateri bi rad zvedel, ali je kaj zadela, naj se potruži k „Sočinemu“ uredništvu na Travnik h. št. 16, I., kjer si zaznamek lahko ogleda, da bo videl, ali in kako je bil srečen.

Grof Hohenwart imenovan je predsednik najvišjemu računskemu dvoru z letno plačo 20.000 gl. Pravijo, da tudi neki visok dostojanstvenik na Primorskem bi bil prišel rad na izprazneno mesto, ali ministertvu da se je zdelo bolj primerno, nasvetovati voditelja sedanje večine v državnem zboru za ta prostor, tako da na Primorskem ostane za zdaj pri starem. Osebnih spremembe so včasih velikega pomena v politiki; o pomenu Hohenwartovega imenovanja listi ne pišejo veliko in še v tem, kar pišejo, niso edini.

„Ljubljanskemu Listu“ se je poljubilo, posvetiti nam uvodni članek z naslovom: „Nemškutaraka“ vlada, v katerem govori med drugim o ljubljanskih mestnih šolah, o ljubljanski pripravnici in maršičem. Da se ne bo zdelo, da odgovarjamo na popravek deželne vlade, ki smo ga sprejeli v današnji list, odložiti smo morali odgovor za prihodnjo številko.

Zahvala.

Vsem onim človekoljubom, zlasti prečastiti duhovščini, gg. učiteljema iz Kromberga in Šempasa s šolsko mladino, vsem blagim občinarjem Kromberškim in Šempaskim in drugim vsem ki so v tako obilnem številu spremili do groba našo preljubljeno mater

ANO vedovo BAJC

ter so v bolezni in pri tej žalostni priliki tako ljubeznjivo izražali svoje soobčutje, izrekam v svojem in v imenu vse žalnoče družine svojo najtoplejšo zahvalo.

JOŽEF BAJC.

NEPRESEGLJIVO.

SAMO ZA 25 KRAJCARJEV

dobiš lahko naslednje reči lepo spravljene v zavitku:

25 pol pisemskega papirja v 8ki lepega, belega, črtanega,	1 fin svinčnik, osemvoglata s cedrovega lesa;
25 debelih pisemskih zavitkov,	1 kos španskega voska dobrega,
6 finih izbranih peres,	1 lep peresni držaj,
	1 list sušilnega papirja.

Same v papirnici M. COPPAGA (prej F. Seitz), v semeniških ulicah št. 12.

Prekupčevalcem se cena izdatno zniža.

Vkup 10.000 dobitkov

1
srečka

KINCSEM - SREČKE

1. glavni dobitek gold. 50.000

11
sreček

goldinar

2. glavni dobitek 20.000 3. glavni dobitek 10.000 gold. a. v.

goldinarjev

a. v.
(za poštne prosto dopošiljatev sreček in zaznamka dobitkov naj se dodá 15 k.)

LOTTERIE-BUREAU des UNG. JOCKEY-CLUB
Batvanergasse BUDAPEST National-Casino
kakor tudi v vseh menjahnicah, tobakarnah in izletniških kojekturah.

dalji dobitki
2.000 gold.
1.000 gold.

a. v.
(za poštne prosto dopošiljatev sreček in zaznamka dobitkov naj se dodá 15 k.)

Vsak dobitek se izplača v gotovini.

Jožef Del Piero

šteje si v dolžnost, naznaniti p. n. občinstvu, da od zdaj naprej njegova štacuna z manufakturami (krojaškim blagom) ne bo več odprta o praznikih.

CVET ZOPER TRGANJE

po dr. Maliči

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, boječine v križi ter živcih, oteklino, otrpnele ude in kite itd., malo časa če se rabi, pa mine po polnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliči“ s zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr

Zahvala.

Schwarz. Gospodu pl. Trnkoczy-ju, lekarju v Ljubljani. Moja mati so na protinske bolezni na nogi silno trpeli in razna domača zdravila brezuspešno rabili. Ko je pa bolezen čedalje hujša prihajala in uže več dnij niso mogli stopiti na nogo, spomnim se na Vaš dr. Maličev protinski cvet po 50 kr. ter si ga nemudoma naročim. In res imel je čudovit vspeh, ča so se po kratkej rabi oprostili mučnih bolečin. S popolnim prepričanjem priznavam torej dr. Maličev protinski cvet kot izvrstno zdravilo in ga vsakemu bolniku v jednekej bolezni priporočam. Vašej blagorodnosti pa izrekam najprisrčnejšo zahvalo, z vsem spoštovanjem udani

Franc Jug, posestnik v Šmarji pri Celji.

Planinski zeliščni sirup kranjski, izboren zoper kašelj, hripavost, vratobol, prsne in pljučne boječine; 1 steklenica 50 kr. Koristnejši nego vsi v trgovini se nahajajoči soki in širopi.

Kri čistilne kroglice, c. kr. priv., ne sme bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se uže tisučkrat sijajno osvedočile pri zabasanji človeškega telesa, glavobolu, otrpnenih udih, skraženem želodci, jetraih in obistnih boleznih, v škatuljah à 21 kr.; jeden zavoj s 6 škatuljami 1 gold. 5 kr. Razpošilja se le jeden zavoj.

Naročila se izvrše: najhitreje s poštino povzetjem v lekarni pri „samorogu“

Jul. pl. TRNKOCZY-ja na Mestnem trgu v Ljubljani.

Sejem,

kateri se derži v Šturiji vsako leto 1. februarja, to je dan pred Svečnico, deržal se bo letos zaradi praznika v saboto, dne 31. januarja.

Izdajatelj in odgovorni urednik: M. KORŠIČ. — Tiska: „Hilarijanska tiskarna“, v Gorici.

Lekarnica pri Materi božji

v Korminu na nunskem trgu
ima zalogo vsakovrstnih zdravil.

ZA PUSTNI ČAS

dobiva se v papirnici M. Coppaga (prej Seitz) v semeniških ulicah št. 12 lepa zbirka kotiljonskih redov navadnih in finih, kakor tudi vsakovrstni klobuki in smešne kape, pripravne za društvene veselice in za šeme. Imenovana papirnica sprejema naročila omenjenih rečij iz vsake vrste in v vsaki množini, kor ima na razpolago gospodov odjemnikov ilustriran katalog (zaznamek), iz katerega lahko izbirajo.

Oznanilo.

Čestita si podpisani naznaniti slavnemu občinstvu, da se je od novega leta 1885 počeni v občini Ajdovščini naselil kot občinski zdravnik in da zdravi (ordinira) vsak dan od 11. ure dopoldne v svojem stanovanji na javnem prostorišči.

Ob enem naznanjam, da sem bil do sedaj kot sekundarni zdravnik I. reda v c. k. Rudolfovi bolnišnici v Beču.

S poštovanjem
Dr. Vladimir Philipovič,
zdravnik vsega zdravilstva.

V Ajdovščini, dne 14. jan. 1885.

Razglas.

Po prav ugodnih pogojih se oddá v najem hiša z vsem gospodarskim poslopjem, sposobnim za vsakoršni obrt, s poleg ležečim zemljiščem in mlinom, ali tudi brez teh, kakor se komu ljubi; vse to je tik državne ceste. Natančnejše se poizvé pri lastniku Josipu Faganu h. št. 69 v Oseku.